

UNIVERSITAS CAROLINA PRAGENSIS

Univerzita Karlova v Praze
Fakulta sociálních věd
Smetanovo nábřeží 6
110 10 Praha 1
Telefon 222 112 111

Institut politologických studií

PhDr. Petr Just
U Kříže 8-10
158 00 Praha 5
Telefon: 251 080 260, 251 080 261
Fax: 251 080 265
E-mail: just@fsv.cuni.cz

Posudek vedoucího bakalářské práce **Komparace postojů vlád zemí Visegrádu k válce v Iráku**, autorka: Hana Konířová, IPS FSV UK, letní semestr 2006/2007

*****

Bakalářská práce Hany Konířové se zabývá porovnáním postojů zemí tzv. Visegrádské čtyřky (dále jen V4) k válce v Iráku. Porovnání postojů těchto čtyř států se jeví jako logické, neboť země V4 bývají často brány jako vzájemně komparovatelné subjektů. Diplomantka se však ve své práci pokusila ukázat nejenom styčné body, ale rovněž rozdílné postoje jednotlivých států a snaží se vysvětlit kořeny těchto rozdílů.

Autorka pojímá téma iráckého konfliktu v širším mezinárodně politickém a bezpečnostním kontextu. Proto se před vlastním jádrem problému věnuje i těm událostem v mezinárodní politice, které mohly mít na vlastní iráckou operaci významný vliv, ať už přímý či nepřímý. Za tyto události považuje teroristické útoky na USA z 11. září 2001 a následnou invazi do Afghánistánu. I na tyto události se autorka snaží dívat očima vlád V4. Počáteční reakce všech sledovaných vlád hodnotí jako podobné, zcela přirozeně odsuzující jakoukoli formu násilí. Rozdíly pak identifikuje při postoji jednotlivých států vůči vlastním zásahům spojeneckých vojska, zejména pak k vlastnímu jádru práce, tedy k iráckému konfliktu. Upozorňuje, že v tuto dobu byly tři ze čtyř popisovaných států členy NATO, zatímco Slovensko na tento post teprve aspirovalo, nicméně se již v tomto období prakticky chovalo jako alianční člen a v době irácké operace již bylo formálně přizváno ke vstupu.

Události jako 11. září 2001, Afghánistán či Irák znamenaly pro většinu států rovněž přehodnocení bezpečnostních opatření, a to nejen v té „fyzické“ podobě, ale zejména v normotvorbě, tedy při přípravě, resp. novelizaci bezpečnostní legislativy a strategických bezpečnostních doktrín. Nevyhnuly se tomu ani visegrádské státy a proto autorka zařadila i kapitulu pojednávající o tvorbě těchto dokumentů v jí sledovaných zemích a o pilířích, na nichž tato legislativa stojí.

Autorka si všímá obtížné pozice, kterou státy V4 měly při zaujímání stanoviska k iráckému konfliktu. Na jedné straně je svazovalo členství (či aspirantství na členství) v NATO a tedy nutnost dodržovat spojenecké závazky, na straně druhé všechny státy stály před branami EU, která sama měla k tomuto problému nejednoznačný postoj pramenící zejména z rozdílného postoje klíčových evropských hráčů (Spojené království, Francie, Německo). V neposlední řadě si všímá i toho, jak ovlivnily postoj visegrádských států k těmto konfliktům výměny vlád v zemích V4. Z tohoto hlediska došlo k největšímu obratu právě na Slovensku, kde vláda nastoupivší po volbách v roce 2006 (SMER-SD, ĽS-HZDS, SNS) jako jeden z prvních kroků po svém nástupu rozhodla o stažení slovenských vojáků z Iráku. V obecné rovině se nová slovenská vláda odklonila od úzké vojenské spolupráce s USA.

UNIVERSITAS CAROLINA PRAGENSIS

Univerzita Karlova v Praze
Fakulta sociálních věd
Smetanovo nábřeží 6
110 10 Praha 1
Telefon 222 112 111

Institut politologických studií

PhDr. Petr Just
U Kříže 8-10
158 00 Praha 5
Telefon: 251 080 260, 251 080 261
Fax: 251 080 265
E-mail: just@fsv.cuni.cz

Postoje států demonstruje autorka nejenom oficiálními vyjádřeními, stanovisky, doktrínami a programy jednotlivých vlád, ale také výroky politiků či názory veřejného mínění. Názory veřejnosti kromě interpretace ve vlastním textu dokumentuje i v příloze práce, kde předkládá čtenářům výsledky veřejného mínění formou grafů.

Pokud jde o formální stránku, autorka nashromáždila jednak většinu dostupné relevantní sekundární literatury – periodické i neperiodické, významným zdrojem však byly prameny a primární dokumenty (prohlášení, projevy, programy, doktríny atd. – nejen české, slovenské, maďarské a polské, ale také americké či vydané mezinárodními organizacemi OSN, EU či NATO). V úvodu se autorka rovněž vyrovnává s určitými obtížemi, které se naskytly při shromažďování některých zdrojů, zejména maďarských. Hana Konířová postup při psaní práce pravidelně konzultovala, proto ani z tohoto pohledu není práci co vytknout. Nechybí ani příložený projekt, cizojazyčné resumé či seznam příloh.

Závěr: Protože text splňuje po obsahové i formální stránce kritéria kladená na bakalářskou práci, **doporučuji jej k obhajobě** a navrhuji hodnocení stupněm **výborně**.

V Praze dne 21. května 2007

Petr Just, IPS FSV UK